

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 234 на МС от 1.08.2011 г. за политиката на Република България на участие в международното сътрудничество за развитие

Обн., ДВ, бр. 61 от 9.08.2011 г., в сила от 9.08.2011 г., изм., бр. 6 от 22.01.2013 г., бр. 62 от 12.07.2013 г., в сила от 3.07.2013 г., изм. и доп., бр. 40 от 13.05.2014 г., в сила от 13.05.2014 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Българската политика на сътрудничество за развитие, наричана по-нататък "политиката на развитие", е неразделна част от външната политика на Република България.

(2) Българската политика на развитие се осъществява в съответствие с общата политика на Европейския съюз в областта на сътрудничеството за развитие.

Чл. 2. Политиката на развитие има за цел:

1. да съдейства за осъществяването на международно приетите цели на развитието, включително Целите на Хилядолетието за развитие, приети от Срещата на Хилядолетието на най-високо равнище на Обединените нации в Ню Йорк на 6 - 8 септември 2000 г.;

2. да способства за осъществяването на ценностите, залегнали в Европейския консенсус, приет със съвместна декларация от 22 ноември 2005 г. от Съвета и представителите на правителствата на държавите членки в рамките на Съвета, Европейския парламент и Комисията по политиката на развитие (ОВ, С 46 от 24.02.2006 г.);

3. да служи за реализирането на целите и задачите на външната политика на Република България.

Чл. 3. Политиката на развитие се осъществява въз основа на следните принципи:

1. партньорство;

2. принадлежност;

3. концентрация;

4. условност;

5. ефективност;

6. прозрачност;

7. недискриминация.

Чл. 4. (1) Конкретните задачи на политиката на развитие се определят чрез средносрочно планиране с участието на всички заинтересовани страни, включително гражданското общество.

(2) Изпълнението на задачите по ал. 1 подлежи на публичен контрол.

Чл. 5. (1) Помощта за развитие и хуманитарната помощ представляват инструменти за осъществяване на политиката на развитие и участие в международното хуманитарно сътрудничество.

(2) Предоставянето на помощ за развитие по многостранна линия включва:

1. участие на Република България в политиката на Европейския съюз на развитие;

2. участие в универсални механизми на сътрудничество за развитие чрез системата на Обединените нации и други международни организации.

(3) Предоставянето на помощ за развитие по регионална и двустранна линия включва:

1. безвъзмездна помощ в натура;
2. безвъзмездна финансова помощ;
3. намаляване тежестта на външния дълг;
4. програми за развитие и проекти за развитие, включващи инвестиции във или дарение на движимо имущество, което се предоставя по тези програми и проекти;
5. изпращане на експерти и доброволци;
6. споделяне на знания и опит;
7. образование по въпросите на развитието и привличане на общественото внимание;
8. подкрепа за национални или международни неправителствени организации, работещи в областта на развитието;
9. други.

(4) Хуманитарната помощ се предоставя под формата на:

1. спасителни операции;
2. предоставяне на гуманитарни средства предимно под формата на движимо имущество;
3. безвъзмездна финансова помощ;
4. проекти за хуманитарно подпомагане;
5. други.

(5) Изборът на конкретен инструмент по ал. 2, 3 и 4 се извършва съобразно нуждите на страната партньор и възможностите на Република България като страна донор.

(6) Изборът на конкретни инструменти на двустранна помощ се извършва въз основа на анализ на сравнителните им предимства.

Чл. 6. (1) Министерът на външните работи ръководи дейностите по формирането и осъществяването на политиката на развитие.

(2) В изпълнение на функциите си по ал. 1 министърът на външните работи се подпомага от структурните звена в Министерството на външните работи съобразно тяхната функционална компетентност.

(3) Посолствата на Република България в страните партньори участват в процеса на формирането и осъществяването на политиката на развитие, като поддържат контакти със заинтересованите лица и правят предложения относно съдържанието на политиката и формите на реализирането на сътрудничеството.

(4) Постоянните представителства на Република България при международните организации участват в работата по формирането и съгласуването на политиката на развитие, включително в разработването на концептуални подходи по въпросите на развитието, и съдействат за осъществяване на координация с други страни донори и със страни партньори по въпроси на участието на Република България в многостранни механизми на сътрудничество за развитие и по други въпроси на политиката на развитие.

(5) Посолствата на Република България в страни партньори участват в процеса на координиране на българската помощ за развитие със страните донори.

Чл. 7. Министерствата и ведомствата подпомагат формирането и осъществяването на политиката на развитие

в сферата на своята компетентност.

Чл. 8. (1) Дейността по формирането на политиката на развитие се осъществява в партньорство с гражданското общество, местните власти и бизнеса в Република България.

(2) Формирането и осъществяването на политиката на развитие се извършва в партньорство както с правителствата на страните партньори, така и с други заинтересовани представители на тези страни.

(3) Политиката на развитие се координира с другите донори на международна помощ в рамките на съществуващите международни механизми, включително тези в международните универсални организации, Европейския съюз, специализирани агенции, международни организации на страните донори, а също така и по двустранна линия.

Чл. 9. (Изм. - ДВ, бр. 62 от 2013 г., в сила от 3.07.2013 г., **бр. 40 от 2014 г.**, в сила от 13.05.2014 г.) (1) Министърът на външните работи се подпомага от Съвета „Международно сътрудничество за развитие и регионално сътрудничество“ с консултативни функции в състав, както следва:

1. председател – министърът на външните работи;

2. членове на Съвета във формат „Международно сътрудничество за развитие“:

а) заместник-министър на външните работи;

б) заместник-министър на финансите;

в) заместник-министър на икономиката и енергетиката;

г) заместник-министър на образованието и науката;

д) заместник-министър на вътрешните работи;

3. членове на Съвета във формат „Регионално сътрудничество“:

а) заместник-министър на икономиката и енергетиката;

б) заместник-министър на правосъдието;

в) заместник-министър на вътрешните работи;

г) заместник-министър на финансите;

д) заместник-министър на труда и социалната политика;

е) заместник-министър на инвестиционното проектиране;

ж) заместник-министър на земеделието и храните;

з) заместник-министър на регионалното развитие;

и) заместник-министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

к) заместник-министър на околната среда и водите;

л) заместник-министър на здравеопазването;

м) заместник-министър на образованието и науката;

н) заместник-министър на културата;

о) заместник-министър на отбраната;

п) заместник-министър на младежта и спорта;

4. секретар на Съвета във формат „Международно сътрудничество за развитие“ – дипломатически служител, определен от министъра на външните работи;

5. секретар на Съвета във формат „Регионално сътрудничество“ – служител от Министерството на външните работи.

(2) При обсъждане на въпроси от компетентност на други министерства и ведомства за участие в работата на Съвет „Международно сътрудничество за развитие и регионално

сътрудничество“ могат да се канят техни представители на съответното ниво.

(3) Със заповед на министър-председателя по предложение на съответните министри

се определя поименният състав на Съвет „Международно сътрудничество за развитие и регионално сътрудничество“ и се утвърждават правила за работата му.

(4) За участие в работата на Съвет „Международно сътрудничество за развитие и регионално сътрудничество“ във формат „Международно сътрудничество за развитие“ могат да се канят представители на структурите на гражданското общество, които имат интерес към политиката на развитие.

(5) Административно-техническото и организационното обслужване на Съвет

„Международно сътрудничество за развитие и регионално сътрудничество“ се осъществява от Министерството на външните работи.

Чл. 10. (Изм. – ДВ, бр. 40 от 2014 г., в сила от 13.05.2014 г.) Съвет "Международно сътрудничество за развитие и регионално сътрудничество" подпомага министъра на външните работи при:

1. определяне на приоритетните цели, задачи и дейности, свързани с участието на Република България в международното сътрудничество за развитие;

2. формиране на общи насоки, цели, задачи, географски и секторни приоритети на българската помощ за развитие;

3. изготвяне на средносрочни програми за предоставяне на помощ за развитие и хуманитарна помощ, стратегически програми за помощта по страни партньори и годишните планове-графици за предоставяне на помощ за развитие и хуманитарна помощ;

4. използване на конкретни инструменти за финансиране на българската помощ за развитие;

5. решаване на въпроси, свързани с популяризиране приноса на Република България в международното сътрудничество за развитие;

6. решаване на въпроси, свързани с осигуряване подкрепа на гражданското общество и частния бизнес за политиката на развитие;

7. оценка на ефективността на изпълнението на програмите и проектите, финансирани по линия на политиката за развитие;

8. (нова – ДВ, бр. 40 от 2014 г., в сила от 13.05.2014 г.) координацията на външнополитическите аспекти на държавната политика в областта на регионалното сътрудничество, като изпълнява функциите, определени с акт на Министерския съвет.

Чл. 11. (1) (Изм. – ДВ, бр. 40 от 2014 г. , в сила от 13.05.2014 г.) При осъществяване на функциите си по отношение на политиката на развитие министърът на външните работи се подпомага от междуведомствената работна група "Политика на развитие", наричана по-нататък "работната група", в която се включват представители на министерствата по чл. 9, ал. 1, т. 2, а също така и на други министерства и ведомства, които имат отношение към участието на Република България в международното сътрудничество за развитие.

(2) Съставът на работната група се определя със заповед на министъра на външните работи по предложение на съответните министри и ръководители на ведомства.

(3) Работната група се състои от ръководител, секретар и членове.

(4) Работната група:

1. подпомага министъра на външните работи при осъществяването на оперативната координация с други министерства и ведомства по въпросите на политиката на развитие;

2. съдейства за формулирането на национални позиции по въпроси на международното сътрудничество за развитие;

3. съдейства за осигуряване на публична подкрепа за българската политика на развитие.

Чл. 12. (1) Ръководителят на работната група свиква заседания, на които могат да бъдат канени представители на гражданското общество.

(2) Оперативната комуникация в рамките на работната група се извършва по електронен път.

(3) Дневният ред за заседанията и материалите по него се изпращат по електронен път на членовете на работната група.

(4) Членовете на работната група изпращат по електронен път своите мнения и предложения до ръководителя на работната група.

(5) На заседанията ръководителят на работната група докладва получените мнения и предложения, на основата на които работната група изработва общо становище.

(6) При съгласуване на позиции в рамките на работната група се прилага правилото на мълчаливото съгласие, като за всеки конкретен случай се определя срок и лице за контакт за предоставяне на становища и бележки.

Чл. 13. (1) По въпросите на международното сътрудничество за развитие, определени като приоритетни от Председателството на Съвета на Европейския съюз, а също така и по основните въпроси на сътрудничеството за развитие - предмет на обсъждане в ООН, се изготвят рамкови позиции на Република България.

(2) Разработването и одобряването на рамкови позиции по политиката на развитие се извършва при следните условия и ред:

1. процедурата по изготвяне на рамкова позиция се инициира от Министерството на външните работи или от друго ведомство, което разпространява до останалите министерства и ведомства работен документ, в който е очертан кръгът от теми - предмет на дискусия, формулирани са стоящите пред страната въпроси и възможните подходи за тяхното решаване;

2. заинтересованите министерства и ведомства, както и съответните български задгранични представителства представят становище по работния документ в двуседмичен срок от получаването му;

3. въз основа на предварителните становища на заинтересованите министерства и ведомства водещото

министерство или ведомство изготвя проект за рамкова позиция съгласно приложението, който се съгласува с членовете на работната група по електронна поща;

4. при съгласуването на рамковата позиция, предложена от друго министерство или ведомство, е необходимо положително становище на Министерството на външните работи;

5. изготвената рамкова позиция се утвърждава от заместник-министър във водещото министерство;

6. в случаите, когато рамкова позиция се отнася до въпроси, по които е постигнато съгласие в работната група и/или които попадат единствено в сферата на компетентност на Министерството на външните работи, рамковата позиция се утвърждава от заместник-министър на външните работи и се изпраща за сведение до членовете на работната група;

7. (изм. – ДВ, **бр. 40 от 2014 г.**, в сила от 13.05.2014 г.) в случай че по даден проект на рамкова позиция не може да бъде постигнато съгласие в работната група или проектът на рамкова позиция се отнася до приоритетни въпроси от национално значение, той се внася за обсъждане в Съвет „Международно сътрудничество за развитие и регионално сътрудничество“ във формат „Международно сътрудничество за развитие“;

8. утвърдената рамкова позиция се изпраща от Министерството на външните работи до Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз, Постоянното представителство на Република България към ООН, Постоянното представителство на Република България при Службата на ООН и другите международни организации в Женева и, при необходимост, до други български задгранични представителства.

Чл. 14. (1) Утвърдените рамкови позиции във връзка с политиката на развитие на Европейския съюз се представят в съответните работни групи към Съвета на Европейския съюз.

(2) Българските представители в работните групи по ал. 1 изготвят доклад за участието си в съответните заседания, който съдържа информация за позициите на другите държави членки, постигнатите резултати в дискусиата, изводи и препоръки относно конкретната българска позиция във връзка с предстоящи заседания по съответните въпроси.

Чл. 15. Предоставянето на българската помощ за развитие се извършва на базата на стратегически програми за помощта по страни партньори, средносрочни програми за помощ за развитие и хуманитарна помощ и годишни планове-графици.

Чл. 16. (1) Средносрочните програми за помощ за развитие и хуманитарна помощ целят постигане на необходимата прозрачност и предсказуемост на българската помощ за развитие и гарантиране балансираност на помощта по отрасли и географски направления с оглед оптимално осъществяване целите на българската политика на развитие.

(2) Средносрочните програми за помощ за развитие и хуманитарна помощ обхващат период най-малко 3 години и съдържат:

1. общите задачи на българската политика на развитие;

2. конкретните области и сектори, в които помощта ще се оказва;

3. примерното географско разпределение на помощта;

4. размера на средствата, които Република България възнамерява да предостави по отрасли и географски направления.

(3) Средносрочните програми за помощ за развитие и хуманитарна помощ се изготвят от Министерството на външните работи с участието на всички заинтересовани министерства и ведомства, както и на представители на гражданското общество.

(4) При изработването на средносрочните програми за помощ за развитие и хуманитарна помощ се провеждат консултации с представители на страните партньори за проучване на техните нужди, както и с представители на други страни донори с цел постигане на оптимална

взаимодопълняемост и кохерентност на помощта.

(5) Средносрочните програми за помощ за развитие и хуманитарна помощ се приемат с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

Чл. 17. (1) Стратегическите програми по страни партньори се изготвят съобразно географските приоритети на българската политика за развитие с цел осигуряване на прозрачност и предсказуемост на помощта за развитие и съдържат:

1. задачите на българската помощ за развитие;
2. цялостен анализ на ситуацията, в която ще се оказва помощ за развитие;
3. конкретните направления на работа и очакваните резултати;
4. размера на средствата, които се предвижда да бъдат предоставени на съответните страни по отделните сектори.

(2) Стратегическите програми по страни партньори обхващат период най-малко 3 години и се изготвят от Министерството на външните работи с участието на всички заинтересовани министерства и ведомства, както и на представители на гражданското общество след предварителен анализ на нуждите на страните партньори.

Чл. 18. (1) (Изм. – ДВ, бр. 40 от 2014 г. , в сила от 13.05.2014 г.) Годишните план-графици на българската помощ за развитие се изготвят от Министерството на външните работи с участието на други министерства, ведомства и организации, ангажирани в предоставянето на българската помощ за развитие, и се разглеждат от работната група и от Съвет „Международно сътрудничество за развитие и регионално сътрудничество“ във формат „Международно сътрудничество за развитие“.

(2) Годишните план-графици на българската помощ за развитие включват предвижданите дейности по линия на българската политика на развитие в изпълнение на съответната средносрочна програма за помощ за развитие и хуманитарна помощ.

(3) Годишните план-графици се утвърждават от министъра на външните работи.

Чл. 19. Изработването, разглеждането и одобряването на документите по чл. 18 се извършва в срок, съобразен със сроковете по бюджетната процедура за съответната година.

Чл. 20. (Отм. - ДВ, бр. 6 от 2013 г.).

Чл. 21. Предоставянето на помощ за развитие и хуманитарна помощ се отчита посредством отчети по изпълнението на средносрочната програма за помощ за развитие и хуманитарна помощ, годишни отчети и средносрочни отчети за помощта по страни.

Чл. 22. Министерството на външните работи сключва меморандуми за разбирателство със съответните министерства или ведомства във всяка от страните, определени като приоритетни получатели на българска помощ за развитие, с които се гарантира сътрудничеството между тези страни и Република България в процеса на предоставяне на помощта.

Чл. 23. (1) Предоставянето на помощта за развитие се извършва при спазване изискванията на законодателството на Република България и принципите на публичност и прозрачност, свободна и лоялна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация.

(2) Физическите и юридическите лица, както и техни обединения могат да участват в предоставянето на помощ за развитие с изключение на случаите по ал. 3 - 7.

(3) Не може да кандидатства за участие в предоставяне на помощ за развитие юридическо лице, което:

1. е обявено в несъстоятелност;

2. е в производство по ликвидация или се намира в подобна процедура съгласно националните закони и подзаконовни актове;

3. е в открито производство по несъстоятелност или е сключило извънсъдебно споразумение с кредиторите си по смисъла на чл. 740 от Търговския закон, а в случай че кандидат е чуждестранно лице - се намира в подобна процедура съгласно националните закони и подзаконовни актове, включително когато неговата дейност е под разпореждане на съда, или е преустановило дейността си;

4. е лишено от правото да упражнява определена професия или дейност съгласно законодателството на държавата, в която е извършено нарушението;

5. има парични задължения към държавата или към община по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване или данъци съгласно правните норми на държавата, в която е установено;

6. има наличие на непогасени частни задължения към държавата, изброени в чл. 3, ал. 7 от Закона за Националната агенция за приходите.

(4) Не може да кандидатства за участие в предоставянето на помощ за развитие юридическо лице, член на чийто управителен орган:

1. е осъждан с влязла в сила присъда за престъпление от общ характер;

2. не е изпълнил задълженията си, свързани с плащане на вноски за социално осигуряване или плащане на данъци в съответствие с приложимото към лицето законодателство;

3. е предоставил умишлено документи с невярно съдържание при осигуряване на информация, изискана като условие за финансиране на дейности по линия на помощта за развитие, или не е предоставил такава информация;

4. е лишен от правото да упражнява определена професия или дейност съгласно законодателството на държавата, в която е извършено нарушението;

5. е юридическо лице, за което е налице обстоятелство по ал. 3;

6. има наличие на непогасени частни задължения към държавата, изброени в чл. 3, ал. 7 от Закона за Националната агенция за приходите.

(5) Не може да кандидатства за участие в предоставянето на помощ за развитие физическо лице, което:

1. е осъждано за престъпление от общ характер с влязла в сила присъда;

2. не е изпълнило задълженията си, свързани с плащане на вноски за социално осигуряване или плащане на данъци в съответствие с действащата нормативна уредба;

3. е предоставило умишлено документи с невярно съдържание при осигуряване на информацията, изискана като условие за финансиране на дейности по линия на помощта за развитие, или не предоставя такава информация;

4. е лишено от правото да упражнява определена професия или дейност съгласно законодателството на държавата, в която е извършено нарушението;

5. има наличие на непогасени частни задължения към държавата, изброени в чл. 3, ал. 7 от Закона за Националната агенция за приходите.

(6) Когато членове на управителните органи са юридически лица, изискванията на ал. 5 се отнасят до техните

представители в съответните управителни органи.

(7) Не могат да кандидатстват за участие в предоставянето на помощ за развитие лица :

1. при които член на управителен или контролен орган, както и временно изпълняващ такава длъжност, включително прокурор или търговски пълномощник, е свързано лице по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси с ведомството, администриращо съответния проект, или със служители на ръководна длъжност в неговата организация;

2. които са сключили договор с лице по чл. 21 или 22 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси.

(8) Изискванията на ал. 5 се отнасят и до лицата, които са упълномощени да представляват кандидата за получаване финансиране на дейности по линия на помощта за развитие.

Чл. 24. (Отм. - ДВ, бр. 6 от 2013 г.).

Чл. 25. Министерството на финансите съгласува използването на различни финансови инструменти при оказването на българската помощ за развитие.

Чл. 26. (1) Министерството на външните работи осъществява мониторинг върху предоставянето на помощта за развитие и хуманитарната помощ.

(2) Ангажираните в предоставянето на помощ за развитие и хуманитарна помощ ведомства и представители на гражданското общество, бизнеса и местните власти предоставят необходимата информация във връзка с осъществявания мониторинг по ал. 1.

Чл. 27. (1) Българската помощ за развитие се отчита в съответствие със съществуващите международни донорски механизми в рамките на Комитета по помощта за развитие на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, Европейския съюз и др.

(2) Министерството на външните работи предоставя съответната информация в рамките на международните механизми по ал. 1, като министерствата и ведомствата, участващи в осъществяването на българската помощ за развитие, му предоставят за целта нужната информация.

(3) Министерствата и ведомствата на Република България, които участват в осъществяването на програми за сътрудничество с развиващи се страни, предоставят на Министерството на външните работи информация относно компонентите на тези програми, които могат да се смятат за предоставяне на помощ за развитие и хуманитарна помощ.

Чл. 28. (1) Участниците в предоставянето на българската помощ за развитие публикуват информация за извършената от тях дейност.

(2) Министерството на външните работи публикува на електронните си страници в интернет средносрочните програми за помощ за развитие и хуманитарна помощ, средносрочните програми по страни партньори, средносрочните отчети, годишните план-графици, годишните отчети за българската помощ за развитие и средносрочните отчети за помощта по страни.

(3) Министерството на външните работи и съответните ведомства, ангажирани в предоставянето на българската помощ за развитие, публикуват на електронните си страници в интернет информация за осъществяваните програми и проекти, включваща дейностите, основните участници и параметри на бюджета.

(4) Министерството на външните работи и другите министерства и ведомства, участващи в предоставянето на българската помощ за развитие, предприемат допълнителни мерки за популяризиране на целите, задачите и резултатите от осъществяването на българската политика за развитие в страната и в чужбина.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на постановлението:

1. "Принцип на партньорство" е осъществяване на българската политика на развитие на основата на стабилно и дълготрайно сътрудничество със страните партньори и с членовете на международната донорска общност, базиращо се на взаимно доверие и уважение към суверенитета, традициите и културата на партньорите.
2. "Принцип на принадлежност" е мотивиране на българската помощ за развитие от нуждите на страните партньори и съобразяване на програмите за сътрудничество за развитие с националните стратегии за развитие и произтичащите от тях действия.
3. "Принцип на концентрация" е концентриране на усилията върху ограничен кръг бенефициенти и области на действие поради ограничените ресурси, с които Република България разполага.
4. "Принцип на условност" е отпускане на помощ на базата на показаните резултати от страните партньори и в съответствие с изискванията за добро управление.
5. "Принцип на ефективност" е постигане на максимална ефективност на помощта за развитие чрез партньорство с всички заинтересовани страни, най-вече със страните - членки на Европейския съюз, за подобряване на качеството и резултатите от помощта, както и за по-ефективното ѝ използване от страните партньори.
6. "Принцип на прозрачност" е откритост на сътрудничеството с развиващите се страни за обсъждане с представители на българската държавна администрация, НПО, частния бизнес, академичните среди и други заинтересовани обществени групи, както и със страните партньори. Разпределението на средствата и оценката на тяхното използване се извършва на базата на обективни и прозрачни критерии, основани на принципите за добро управление.
7. "Принцип на недискриминация" е предоставянето на българската помощ за развитие на базата на равното третиране и равните възможности, т. е. без дискриминация по отношение на пол, раса, религиозна принадлежност, възраст, увреждания, сексуална ориентация и др.
8. "Заинтересовани страни" са правителствата, представителите на гражданското общество, бизнеса и местните власти на страните партньори и страните донори на помощ за развитие, а също така международните организации, осъществяващи дейности в областта на сътрудничеството за развитие.
9. "Публичен контрол" е контрол от страна на публичните институции и гражданското общество.
10. "Страна партньор" е страна, към която е насочена помощта за развитие и която отговаря на условията на Комитета по помощта за развитие към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.
11. "Страна донор" е страна, която предоставя помощ за развитие в съответствие с правилата на Комитета по помощта за развитие към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Поименният състав на Съвет "Международно сътрудничество за развитие" се определя по реда на чл. 9, ал. 3 в едномесечен срок от влизането в сила на постановлението.

§ 3. Постановлението се приема на основание чл. 6, ал. 2 от Закона за нормативните актове.

§ 4. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на чл. 24, ал. 1, който влиза в сила от 1 януари 2013 г.

Приложение

към чл. 13, ал. 2, т. 3

РАМКОВА ПОЗИЦИЯ

ПОЗИЦИЯ ОТНОСНО:

МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛЕН НОМЕР НА ДОСИЕ:

НОРМАТИВНО ОСНОВАНИЕ:

НАЧИН НА ПРИЕМАНЕ:

ЕТАП НА ПРИЕМАНЕ:

ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ:

- Значение на разглеждания въпрос за Република България.
- Предварителна кратка информация по въпроса.
- Становища на други държави (членки на Европейския съюз и други) по

въпроса.

ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО:

- Съществуваща българска нормативна уредба и съответно - необходимост

от промени в българската нормативна уредба.

- Ако оценката на въздействието върху нормативната уредба показва, че

актът няма да доведе до промени за Република България в съответната

област и няма да създаде прецеденти: Република България може да

подкрепи предложението без изготвяне на по-нататъшна оценка на

въздействието.

- Ако оценката на въздействието върху нормативната уредба показва, че

актът ще промени правото и практиката на Република България в

съответната област или ще създаде прецеденти: изготвя се по-нататъшна

оценка на въздействието на предлаганите промени.

- Очаквано отражение върху страните партньори.
- Очаквано финансово въздействие, в т. ч. необходимост от осигуряване

на допълнителни национални финансови ресурси за бъдещото прилагане на

решението по въпроса.

- Положителни и отрицателни очаквания от приемането на решението.

ТЕКСТ НА РАМКОВАТА ПОЗИЦИЯ:

.....

ДАННИ ЗА ПОДГОТОВКАТА НА РАМКОВАТА ПОЗИЦИЯ:

- Наименование на подготвящата институция, име, длъжност, телефон и електронен адрес на лице за контакт.

- Име, длъжност, телефон и електронен адрес на лицето, отговорно за формулирането на позицията (началник на отдел, директор и др.).

- Име и длъжност на лицето, утвърдило позицията.

- Дата на одобряване на позицията.